

مرضیه حدیدی

بانوی امین امام (ره)

مرحومه «مرضیه حدیدی» معروف به طاهره دباغ، فعالیت‌های سیاسی خود را با پخش و توزیع اعلامیه در سال‌های ۱۳۴۰ تا ۱۳۴۱ آغاز کرد که سرانجام در سال ۱۳۵۲، دوبار توسط ساواک دستگیر شد. او به همراه دخترش رضوانه که ۱۴ سال بیشتر نداشت، شدیدترین شکنجه‌ها را تحمل کرد اما با این حال در سال ۱۳۵۳ برای ادامه مبارزاتش به خارج از کشور سفر کرد و تا پیروزی انقلاب اسلامی، به فعالیت‌های مبارزاتی خود در کشورهای مختلف از جمله عربستان، انگلیس، فرانسه، عراق، لبنان و سوریه ادامه داد و آموزش‌های رزمی و چریکی را طی کرد، تا اینکه پس از هجرت امام (ره) به پاریس، به جمع یاران امام (ره) پیوست.

مریم بهروزی

مبلغ مجامع بین‌المللی

مرحومه دکتر «مریم بهروزی» از شاخص‌ترین بانوان نقش‌آفرین در جریان انقلاب اسلامی و یکی از اعضای فعال شاخه نظامی بود که تبحر خاصی در تیراندازی داشت. او در سال ۱۳۵۰ مبارزات سیاسی علیه رژیم پهلوی را آغاز کرد و بیشتر به برگزاری جلسات دینی و مذهبی خانگی برای خان‌ها می‌پرداخت، به‌طوری‌که در سال ۱۳۵۴ و در جریان سخنرانی‌های مذهبی-سیاسی ممنوع المنبر شد. او تحت تعقیب ساواک قرار گرفت با این وجود در سال ۱۳۵۷ با دستور صریح امام خمینی (ره) علناً به سخنرانی در مورد حکومت اسلامی و حقوق زن هر مسجد قبا پرداخت و بعد از این سخنرانی، دستگیر و روانه زندان شد. مریم بهروزی پس از یک ماه تحمل زندان، موقتاً آزاد شد که این ایام، با بهمن ۱۳۵۷ و پیروزی انقلاب اسلامی تقارن پیدا کرد. پس از تثبیت جمهوری اسلامی، او عمده فعالیت‌های خود را با پیوستن به حزب جمهوری اسلامی دنبال کرد. بهروزی ضمناً از مبلغان عقیدتی سیاسی و چهره‌های سرشناس ایران در مجامع بین‌المللی بود و پس از انقلاب، ۴ دوره نمایندگی مجلس را تجربه کرد.

طیبه واعظی

شهادت در زندان

«طیبه واعظی دهنوی» در سال ۱۳۵۰ با ابراهیم جعفریان پسر خاله مبارزش ازدواج کرد. او در جریان مبارزات تشکیلاتی قرار گرفت و به عضویت گروه مهدیون درآمد. واعظی به خاطر مبارزه با شاه و تحت تعقیب بودن همسرش، از سال ۱۳۵۴ به همراه همسر و کودک شیرخواره خود به زندگی مخفی روی آورد، تا اینکه همسر او در ۳۰ فروردین ۱۳۵۶ دستگیر شد. طیبه واعظی تمام اسناد و مدارک موجود در خانه را سوزاند و زمانی که برای پاکسازی اسلحه و نارنجک به خانه بازگشت، به رغم تلاش و شهادت برادر همسرش برای دستگیر نشدن او، همراه فرزندش توسط ساواک دستگیر شد. واعظی به همراه همسر و فرزندش، پس از چند روز شکنجه، از تبریز به کمیته تهران منتقل شد و یک ماه تحت سخت‌ترین شکنجه‌ها قرار گرفت که سرانجام در سوم خرداد ۱۳۵۶، به همراه همسرش زیر شکنجه به شهادت رسید.

پروین سلیحی

همپای مبارز شهید لبافی نژاد

«پروین سلیحی» همسر شهید مرتضی لبافی نژاد از جمله زنانی است که همگام با همسرش برای رسیدن به آرمان‌های امام خمینی (ره) تلاش کرد. زمانی که دکتر مرتضی لبافی نژاد در سال ۱۳۵۴ به شهادت رسید، سازمان اطلاعات و امنیت رژیم شاه برای پروین سلیحی نیز حکم اعدام در نظر گرفته بود که به دلیل سن پایینش، به حبس ابد محکوم شد و این حکم در نهایت به دو سال زندان تبدیل شد. سلیحی یکسال را در انفرادی و بدون ملاقات سپری کرد و سال دوم به زندان اوین انتقال یافت. البته در مردادماه سال ۱۳۵۶ و در اوج مبارزات مردمی، کاهش سختگیری بر زندانیان سیاسی، او به آغوش خانواده بازگشت. سلیحی در مورد آزدایش از زندان می‌گوید: «وقتی از زندان آزاد شدم، پسر ۳ ساله شده بود، مرا نمی‌شناخت و اصلاً نزدیک من نمی‌آمد و مدت‌ها طول کشید تا کم‌کم مرا بشناسد اما خوشبختانه تمام سختی‌های مبارزاتی به ثمر نشست.» هر چند که متأسفانه همسرم قبل از پیروزی انقلاب به شهادت رسید و روزهای پیروزی را ندید.

